

Bulut
ve
Yıldız

Sabaha karşı bulut ve
yıldız yanyana gelebilir...

Ali ALTUNCEVAHİR

Sizler için, kendim için...

Önceden biliyor
muydum?

Eniřtem, ablalarım ve ben.
Sabaha karşı saat üç
buçuk. Ablam kaldırdı.
Her zamankinden daha
dinç. Anlam veremedem
evimizin yakınındaki sular
idaresinin yakınında
sabahın bu vaktinde
oturduk. Onlar
konuřuyorlar. Ben ayak
uyduramıyor, sohbetlerine
katılamıyorum. Bir bulut
ve yıldız o gün benim için
yanyana gelmişler. Ben
onlar ileyim. Üç kişiyiz.
Karşımda bulut, yanında
yıldız ve ben yüzyüze....

Yalnız mıyım. Değil.
Yakınlarım aralarında
sohbeti koyulaştırırken
ben bu doęa olayına
anlam katmaya
çalışıyorum. Ya sanki,
isteklerim hep oluyor, ama
insandan yana değil. Doęa
isteklerimi yapıyor. Çok
mutluyum....
Bu güzel doğa olayının
anlamı ne olabilir. Yalnız
değilsin. Değilim. OH!

Sohbet sesleri etkisini
kaybediyor. Bir yandan

sohbete katılamadığım
için üzülüyor. Bir yandan
düşünüyorum. Aramızda
kalsın, o gün, gerçekten,
sadece bakmıştım. Bugün
ise o günü düşünüp benim
için anlamını bulmaya
çalışıyorum.

O gün bulut ve yıldız,
bugünüm, bugünlerim için
biraraya geldiler. Sen çok
iyi bir insan olacaksın.

Sağlıklı olacaksın.

Hayatın güzel olacak.

Bunları söylemek için

bulut ve yıldız, o gün

benim için bir araya

geldiler. Evet şuan
mutluyum!

Filmlerden bile
kıskanılacak bir atmosfer.
O günü ne fotoğrafladım
ne de filme çektim.
Sadece hafızama kazıdım.
Daha doğrusu o günü net
hatırladım. İnsandan yana
şanslı olmadığımı
düşünsem de, ailem beni
kaldırıp o günü yaşamamı
sağladı. Güzel bir sabah...

Daha da anlam katmak
istiyorum. Sizce öylece
bulut ve yıldız
bakakalmak başka ne
olabilir. Kendinizi
boşlukta hissettiniz mi
hiç? Evet! Yerçekimine
karşı koydunuz mu? Evet!
İşte uzay boşluğunda
olmadan hafifliğin tadı...

Dert etme, düşünme, biz
(bulut ve yıldız) senin için
burdayız...
Boşluğa uzandım.
Birbirimize bakıyoruz.
Güzel açık beyaz bulut,

yanında parlayan altıgen
yıldız. Bulut kalbimin
sıkıntılarını yok ederken,
yıldız parlayan bir günün
iřareti.
Bak... bak... bakkk.
Bak..... Baktım.....

Eve döndük. Az biraz
daha uyudum. Yeniden
uyandığımda o günü
konuşacak kimseler yoktu.
Şimdi de yok.

Unutmuş ama
unutmamış...

O günün bulut ve yıldızı
benim için anlamını
gösterip o gün
kayboldular. Ve ben
bugünün boşluğundayım.

Zorluklu bir hayatın
sonunda kendimi o günün
boşluğunda hissediyorum.
Duygulanıyorum. Tekrar
eden bir duygu ama,
başarmış olmanın
duygusu, evim, yakınlarım
ve yağmur bırakan
bulutlar... Mutluyum!
Birkez daha! Şanslıyım.!

Birkez daha! Doęa
isteklerimi hep yaptı....

Bulutun hafiflięi ve
yıldızın güçlü anlamı,
beni mutlu ediyor.
Hayatımı güçlü ediyor
yıldız... Ben böyle
anlamlandırmak
istiyorum.

O gün bugün, bugün o
gün...

Daha olgunum.
Çocukluğumun o günkü
zamanı ile, şuanki
yetişkin halimden farklı
olan, olgunluk... Boşlukta
uzanmış olmak, mutlu
olmak aynı, Çünkü
isteklerim oldu. Yağmur
da yağsa ya... Öyle
olucak.

Yaşadığım karmaşalar,
yerini zindeliğe bıraktı.
Aynı benzer sosyal
olayları tek tek farklı
şekilde yaşamış olmanın
getirdiği olgunluk ve

birikim. İşte o yıldız.
Altıgen olan... Güç
katıyor.

Güçlüyüm....

Evimizin bahçesi, dut
ağacı, ıhlamur ağacı,
toprağı kürek ile eşerken
karıncaların izin
vermemesi, eniştemin
bahçesinde olan, erik,
kiraz ağaçları. Yaz
aylarında dökülen sulu ve
kurtlu dutlar ile yaz
eylencesi yapmak, harika
bir çocukluk anısı.
Doğadan yana sıkıntı yok.
Onlar hep benimle...
Dostlarımız da var.
Kediler, misafir
köpekler... Balon
toplarını üzerlerine

atıyorum. Benimle
oyunamaları için...

Farklıyım....

Soluncanların yuvasını
bilerek açık bırakıyorum.
Onlar toprağın havası için
gerekli canlılar...
Deneyler, Edison olma
hayali, çocukluğumunda
bulutlara kodladığım,
kaydettiğim gerçekler...
Onlar tekrar gelmeli ki
herşeyi yeniden
hatırlamalıyım yada
yaşamalıyım. Her günümü

bir doęa olayına
kaydetmiř olabilirim. O
günkü bulut ve yıldız
bugün aynı şekilde yoklar
ama, acaba?

O günkü yaşadıklarım
bugün müydü?
Hımmmm.....

Sular idaresinin yanına
hep gitmeyi severdim.
Koşarak gidip birkaç
saniye dikilkip baktıktan
sonra evime geri gelirdim.
O birkaç saniye beni halen
hafifletir. Bahçemiz,
büyük ulu ağaç
görünümünde dut ağacı ve
küçüklüğüm. Arabesk
filmlerini aratmayaran
büyük şehre göç dahi
aklımda. Bulut bunu
istemiş miydi?

İstemiş...

İstanbul'un yaşanılır o
güzel günlerinden, bulut
ve yıldız aklımı çelen bir
anı. Beni halen güçlü
kılıyor ve hayatıma anlam
katıyor.

Hepsi bu... Değil!

Hayatımıza anlam katan
anıları neden hafife
alalım.

Hafife almayın!

Bırakın sizler için orada
olduklarını onlar da
yaşasınlar...

Dut ağcının altındaki
oturak, babamın ve
annemin yanyana
oturması mutluluk veren
diğer bir anı. Onların
buluttan haberi varmış
ama yokmuş... Kimseler
benimle o anı konuşmadı.

Önceden sezen ben
değilmiyim....

Şimdi de
konuşmuyoruz...

Olsun...

Bu benim için özel...
Daha iyi.
Bugün bulut yağmur
bırakıyor. Ertesi gün kar
bırakacak. Sonraki gün
berraklığı sayesinde güneş
parıldıyacak.

Ne güzel...

Çok şükür yalnız
değilim...

O gün de değildim.

İsteklerim oluyor...

İnsanlar da benimle...

Benimle...

Benimle. Birlikteyiz...

İnsanlar benimle. Yeni
birbirimizi anlıyoruz. Çok
geç değil. Bulut ve yıldız
güzel günlerin habercisi.
Hep öyle oldular.

Hep öyle oldular!

Hep öyle olucaklar!

Yalnız değilsin!

Yalnız değiliz!

OH!